

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 7
JULIJ - AVGUST 2016

LE ENO JE POTREBNO

»Ne bom pozabil, kako sem naše teritorialce miril in jim sladolede in lučke delil.«

Pogovor z bratoma Janezom in Tonetom Komparetom v oddaji Tema dneva z voditeljico Vesno Vilčnik na NOVI 24 TV 25. 6. 2016.

vojaška kasarna in zato tudi potencialna nevarnost za meščane,« se spominja Tone Kompare, nekdanji župnik v Logatcu.

»Ravno ko smo zidali in ometavali prostore vrtca, je bila vojna za Slovenijo v največjem razmahu. Ne bom nikoli pozabil, kako sem te naše teritorialce miril, ko sem jim sladoled in lučke delil, ko so vsi prestrašeni z orožjem v roki hodili okrog in čakali, kdaj bo prišel agresor tudi v Logatec. Tukaj je bila

V nedeljo, 26. 6., so v župniji Dolnji Logatec skupaj z nadškofom Stanislavom Zoretom praznovali trojni praznik – 25 let samostojne Slovenije, 25 let prvega katoliškega vrtca v Sloveniji in 25 let župnijskega doma starejših. Pot do vrtca in doma starejših ni bila enostavna; zanjo sta najbolj zaslužna duhovnika in brata Tone in Janez Kompare, slednji je tudi sedanjí župnik v Logatcu.

Z otroki smo bežali v kletne prostore

»Bilo je fantastično in hkrati osupljivo. Fantastično zato, ker smo že dve leti pred tem letom začeli razmišljati o katoliškem vrtcu in ta projekt se je razvijal hkrati s preobrazbo naše slovenske družbe in izstopom iz države Jugoslavije. Pred dnevom državnosti, 1. aprila, nam je uspelo odpreti prvi katoliški vrtec v Sloveniji,« pripoveduje Tone Kompare, ob

čemer se spomni tudi na junijske dni, ko so kraj preletavala letala in so morali z otroki bežati v kletne prostore.

Janez Kompare je prišel v Logatec že leta 1981; z bratom Tonetom, ki je bil takrat župnik v Dolnjem Logatcu, sta pastoralo načrtovala skupaj. »Veliko mladih je bilo tukaj, ko smo prenavljali župnišče, in tako je še danes. Ljudje še danes radi pomagajo, veliko je pastoralnih delavcev, veliko je pobud – nadaljujemo Tonetovo delo, čeprav z malce bolj počasnim tempom,« razloži starejši brat Janez Kompare.

Kraj Logatec ima dve župniji, matična župnija je bila župnija Rožnovenske Marije v Gornjem Logatcu, leta 1910 pa je bila ustanovljena samostojna župnija sv. Nikolaja v Dolnjem Logatcu. Tu se je z železnico začela razvijati lesna industrija; pred tem se je predvsem trgovalo z lesom, ker nas obdajajo bogati gozdovi. Farna cerkev je posvečena sv. Nikolaju, podružnična cerkev na Čevicah pa sv. Jožefu.

»Cerkev sv. Nikolaja je srčkana, prav prirasla mi je k srcu. Zato ker sem kot mlad duhovnik z velikim veseljem pri vsakem elementu obnove cerkve močno osebno sodeloval,« iskreno pripoveduje Tone Kompare, ki je danes župnik v Trnovem v Ljubljani.

Ljudje začutijo skupnost, občestvo tudi pri krstu. »Ko otroka pri krstu dvignem in ga predstavim, ljudje spontano zaploskajo. To je tako lepo. Tisti, ki prihajajo iz drugih župnij, rečejo: »Kako imate tukaj sproščene ljudi. Ljudi, ki čutijo in razumejo, kaj je cerkev – živo občestvo,« je vesel in ponosen župnik Janez, ki doda, da so v župniji nedavno začeli tudi z družinskim veroukom.

Eden redkih katoliških domov v Sloveniji je tudi Zavod Dom Marije in Marte. Odprt je za vse ljudi, ne glede na prepričanje, če so le pripravljeni slediti usmeritvam in programu zavoda. »Nekdaj je bilo v Sloveniji močno razširjeno, da so prihajale redovnice na dom in oskrbovale starejše; ker pa je bilo teh poklicev vedno manj, smo šli v obratno smer. Tri Marijine sestre so prišle k nam in ljudje so bili deležni posebne nežnosti in ljubeče skrbi. Prošenj je bilo vedno več, razširili smo dejavnost in nastal je Dom – iz konkretne življenjske stiske in potreb,« še doda Tone Kompare.

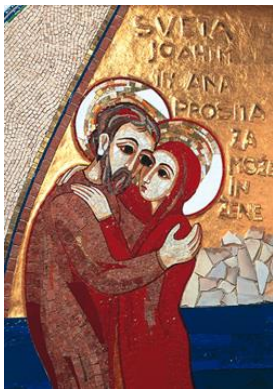
»Leta 2006 smo dobili vrnjen stari kulturni dom, ki je bil nacionaliziran. Kaj sedaj s to stavbo narediti? Porodila se je ideja, da razširimo ta Dom in v njem uredimo tudi prostore za vrtec, tako da je pod isto streho zdaj dom in vrtec. Spodaj pa smo kopali v živo skalo, šest metrov globoko, da smo dobili veliko dvorano, kjer se res dogaja veliko stvari, in še vhod je brez stopnic, po ravnem. No, to je bil velik gospodarski podvig. In sedaj so tudi boljši prostorski pogoji, lepše in večje sobe,« pove g. Janez in nadaljuje, »imam ekipo, vodjo vrtca in vodjo doma, računovodkinjo in socialno delavko, s katerimi skupaj načrtujemo in vodimo, tako da sem razbremenjen; jaz sem predvsem tisti, ki dajem bolj duhovno intonacijo. Vsak mesec imamo duhovno obnovo z zaposlenimi, vsak 1. petek sv. mašo, vsako jutro pa imamo jutranjo molitev – hvalnice, tako da se oblikujejo ljudje tudi preko te duhovne formacije in molitve. Ker je narava dela težka že v samem Domu, je zelo dobrodošlo, da se zjutraj, ko se zaposleni zberejo k delu, duhovno orientirajo, krepijo in istočasno enotno vstopijo v delo, ki je načrtovano za tisti dan.

Pogovor povzela in uredila Vesna Vilčnik

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Sveti Joahim in Ana

God: 26. julij

Po novem svetniškem koledarju, veljavnem od leta 1969, danes skupaj godujeta Marijina starša, oče Joahim in mati Ana. Poprej je bil današnji dan posvečen le spominu matere Ane, očeta Joahima pa smo se spominjali 16. avgusta, dan po prazniku Marijinega vnebovzetja. Z združitvijo obeh godov je bolj poudarjena zakonska zveza, iz katere je izšel edinstveni otrok, edino človeško bitje, ki je bilo že ob spočetju obvarovano madeža izvirnega greha.

Tako Joahim kakor Ana sta bila potomca kraljevega Davidovega rodu, iz katerega naj bi izšel obljubljeni

Mesija. Ko sta se ta dva bogaboječa in pravična človeka poročila, sta si silno želela otrok, kajti takrat je vsaka verna judovska žena živela v pričakovanju, da bo morebiti prav ona rodila obljubljenega Mesija. Pobožna zakonca sta vztrajala v zaupni molitvi in na stara leta sta le dobila tako zelenega otroka, hčer Marijo – Mirjam.

Srečna starša Joahim in Ana sta hčer imela pri sebi le tri leta, potem pa sta jo po zaobljubi izročila v varstvo in vzgojo duhovnikom. Ko so se vrata svetišča za njo zaprla, je padla zavesa nad njeno mater in očeta. Njuno zemeljsko življenje je bilo dopolnjeno.

Ime Ana v hebrejščini pomeni milost, ljubezen, molitev. Poleg Marijine matere je imelo to ime več svetopisemskih žena, med katerimi je najbolj slavna mati starozaveznega preroka Samuela, o kateri beremo v prvem in drugem poglavju Prve Samuelove knjige. Obe Ani sta si bili podobni v tem, da sta otroka izmolili in ga že pred rojstvom posvetili Bogu. Nič čudnega torej, da so se k sveti Ani, Marijini materi, zatekale po pomoč matere in nerodovitne žene, ki so videle svoje najvišje dostojanstvo v materinstvu.

Joahima upodabljajo s košaro, v kateri sta dva goloba, ki ju je bil prinesel v svetišče, in s palico. Časté ga kot zavetnika zakoncev in mizarjev. Ano pa umetniki najpogosteje prikazujejo, kako hčeri Mariji razlaga Sveto pismo. Mnogo podob in kipov jo kaže kot sveto Ano 'Samotretjo': v naročju velike svete Ane sedi manjša Marija, v Marijinem naročju pa je mali Jezus; ali pa sveta Ana stoji in v eni roki nosi manjšo Marijo, v drugi pa malega Jezusa. K sveti Ani so se zatekale, kot že rečeno, matere in nerodovitne žene ter opravljale pobožnost devetih prvih torkov po binkoštih, ker je bil torek sveti Ani posvečen dan. Priporočajo se ji za srečno poroko in skladen zakon, za svojo zavetnico jo imajo matere in vdove, žene se ji posebej priporočajo za srečen porod in za blagoslov otrok. Pri nas je bila sveta Ana tudi priprošnjica za srečno zadnjo uro, zato so ji posvečali pokopališke cerkve in kapele. Na Slovenskem je sveti Ani posvečenih nad 70 župnijskih cerkva in podružnic.

Pripravila Marica

Kaj mi polepša dan?

Pod tem naslovom so bile v priložnostni publikaciji Ob 25. obletnici Miklavževega vrtca in Doma Marije in Marte zapisane misli zaposlenih v vrtcu. Spodnji prispevek je po pomoti izpadel, za kar se urednica ge. Mateji iskreno opravičuje.

Pregovor pravi, da za vsakim dežjem posije sonce. To sem izkusila tudi sama, ko sem prvič stopila v vrtec. Zakaj, se vprašate.

Po svoji dolgoletni otroški želji, da bi opravljala delo z otroki, sem prišla pred dvema letoma v Miklavžev vrtec. Prvi vtis, ki sem ga dobila, je bil, kot da sem v vrtcu že veliko let. Začela sem tako, da sem se najprej seznanila z delom v najmlajši skupini. Tam sem imela iz dneva v dan

bolj nasmejan obraz. Otroci, ki so tako prikupni, nasmejani, veseli, žalosti, željni znanja – vse to mi je polepšalo dan pri najmlajših. Nato so me dodelili v skupino otrok pred šolo. Moj prvi strah je bil, kaj bom delala tam? V mlajši skupini sem že »vse« znala: pomoč pri hranjenju, petje uspavank, preoblačenje, preobuvanje, igra, smeh, jok ... Vse to mi je šlo že dobro od rok. Zdaj pa so na vrsti ti naši velikani. Sprejeli so me takoj, kot da bi bila z njimi že vrsto let, in zdaj se vprašam: Kaj mi polepša dan v tej skupini otrok? Sploh ne vem, kje naj začnem, toliko lepega se dogaja tam.

Mi je pa res najlepše, ko vstopim v igralnico in vsi otroci, ki so že tam, pritečejo k meni, se ovijejo okoli mojih nog, se prerivajo, kdo bo prej, kdo me bo bolj močno stisnil, koga bom prej opazila, pobožala, pozdravila.

Pravim jim, da so moji mali psihologi, kajti takoj, ko pridem v igralnico, že vedo, ali sem dobre volje ali sem slabe. Čutijo, ko sem vesela, so veseli z mano; ko sem žalostna, so žalostni z mano.

V vrtec grem zelo rada in sem vedno pripravljena na nove izzive, ki jih dobivam ali dajem. Upam, da bom to delo opravljala še mnogo let, ki bodo lepa prav zaradi otrok.

Mateja Križman

HIPOKRATOV KOTIČEK

Pelin

Ob besedi pelin začutimo grenkobo v ustih, podobno kot kislost ob omenjanju limone.

Opatinja sv. Hildegarda je pred več kot 800 leti zapisala: »Zvečer navlaži glavo do oči in ušes z vinskim pelinovim prelivom, imej do jutra na glavi volneno kapo, pa bodo bolečine v glavi prešle; pijača omili melanholijo, bistri oči, krepi srce, pljuča in želodec, čisti čreva in pospešuje prebavo.«

Zeliščarji zelo cenimo zeliščarico Hildegardo, pelina pa se bojimo, ker nas farmacevti strašijo s strupi, ki ga vsebuje, in vplivajo na možgane in telo. Predvsem je strupen tujon, ki je topen v alkoholu. Vsekakor je potrebno biti pri uporabi pelina previden. Vemo, da so bile zastrupitve s pelinkovcem zelo pogoste. Sicer pa je vsaka

zloraba alkohola nevarna. Vemo, da je prekomerno uživanje pelinkovca povzročilo duševno motenost, blodnje in omotičnost.

V starejših zeliščarskih knjigah beremo o zelo dobrih zdravilnih učinkih pelina, zato so ga v starih časih imeli pri vsaki hiši.

Pelin je slovel kot krepčilo, ki poveča izločanje žolča, odpravi vsakršne prebavne motnje in napenjanje. Pelinov čaj je koristen zoper krče v prebavilih, pri želodčnem katarju, tudi pri neprijetnem zadahu iz ust.

Včasih so ga dajali porodnicam, da so z njim krepili popadke.

Tudi Kneipp je priporočal pelinov čaj in doma pripravljeno pelinovo vino pri boleznih jeter in pri zlatenici.

Pelinov čaj so včasih pili pri vsaki zastrupitvi s hrano.

Otrokom so na trebuh dajali krpo, namočeno v pelinovem žganju, in tako preganjali gliste.

Morda pa je uporaba pelina res sedaj po krivici zanemarjena in opuščena.

Na zadnjem predavanju strokovnjaka farmacije pa sem slišala, da sodi v družino pelinov tudi pehtran, le da le-ta ne vsebuje tujona; o pehtranu pa sem tudi že pisala.

Metka R.

LITERARNI KOTIČEK

Oh, ta starost

Le kdo si jo je izmislil, pravijo pesimisti. Hiranje po vsej starostni fronti. Bolezen, vdovstvo, nerazumevanje bližnjih, prijateljev, znancev ... Oh, ta starost – ali je potrebna? Starostniki optimisti pa pravimo, da je jesen življenja čudovita. V škrlatno rumenorjavih podobah, z obilo sadov se pripravljamo na čudovito belo starko zimo. Zjutraj se zbudiš v bolečinah in ugotoviš, da si še živ. Bog me je ohranil pri življenju. Oh, ta starost, kako si lepa!

Moja starost se je začela takole. Pri petdesetih letih se je oglasil najprej moj križ. Ma, to ni od staranja, to je minulo delo – gradnja hiše, opeka gor, opeka dol, cement vreče po 50 kg, jaz sem jih imel pa 54, morda kakšnega več; nisem vedel, kdo koga nosi: ali jaz cement ali cement mene. Potem se je oglasil spomin. Nešteto nalog in opravkov sem si do sedaj zapomnil. Zgodilo pa se je, da sem enkrat pozabil na neko službeno zadevo. »Slavko, če si ne zapomniš, si zapiši!« je dejala ravnateljica. Naloge in opravke sem si začel zapisovati. Če zdaj

pomislim na to: vse pripomore k dobremu. To so bile moje prve vaje, da sem v Domu začel več pisati. No ja, to ni čisto res, ker sem bil strokovnjak za ljubezenska pisma, ki sem jih pisal pozno v noč, ko sem prišel z »randija«. Spomin, spomini! Oh, ta starost, kako si lepa!

Pri mojih 60-ih letih so me začele izdajati noge. Pri nabiranju gob sem zdrsnil po bregu in pobiral sem se več kot dvajset minut. Nekako se mi je uspelo dvigniti, a noge me niso držale. Mukotrpno mi je le uspelo priti domov. Oh, ta starost, kaj bo še prišlo?

Ples, moje največje veselje. Pokojna žena je bila bolj trda, zato sem zjutraj pristavil za kavo, v tem času pa sva trenirala ob glasbi. Plesni koraki so se iz dneva v dan vedno bolj ujemali. O kako lepo! Prezgodnja smrt žene je to lepoto prekinila. Druga žena je bila že izpiljena plesalka. Velikokrat sva šla skupaj na ples in uživala na plesišču. Plesala sva tudi z drugimi plesalkami – jaz, in plesalci – žena. Dvakrat se mi je zgodilo, da so mi odpovedale noge in s soplesalko sva pogrnila kot dva bukova štor. Na mojo srečo sem obakrat padel na soplesalko, kakor se moškemu spodobi. Zdaj sestavim še pol plesa, največ dva, potem pa sem gotov za nekaj dni. Zvijam se z bolečinami v križu. Vse, za kar sem imel veselje: ples, sadjarstvo, vrt, rože ..., vse počasi odpada.

Oh, ta starost, a ni lepo, da se počasi pripravljam za večni mir pri Bogu!? Zdaj sem tu, v Logatcu, v Domu Marije in Marte. Oh, ta starost, kje si se znašel? Bližnji, prijatelji in celo žena, ki je z mamom tu, v Domu, pravijo: »A nista premlada za dom? Kaj ne spoštujeta svojega dela, hiše, Osredka in Katarine? Slavko, kaj ti je?«

Dragi skeptiki. Ali ni človek svoboden, da se sam odloča, kje bo preživel jesen življenja in pričakal lepo starko zimo! Po bitki, v kateri sem se bojeval z obema ženama pri delu, je lahko biti general. Kje ste bili, ko smo rabili pomoč? Res je, da so nam nekateri stali ob strani. Hvala vam!

Oh, ta starost! Ko misliš, da delaš prav, je vse narobe. Ko me ne bo, bo morda kdo potočil solzo, a slej ko prej, bo vse pozabljeno. Oh, ta starost, Slavko, uživaj jo, dokler je čas. Kajti prišel bo čas, ko ne bo več časa. Na smrtni postelji: Gospod, usmili se nas.

Oh, ta starost, lepa si, na to mesto pridemo vsi, tudi vi!

Bog, hvala ti zanjo in za skorajšnje snidenje.

Slavko Ogrizek

Pod lip'co dišečo

Pod lip'co dišečo se marsikaj godi ... se pere perilo, se poje in špila, se modna revija odvija in tudi na koncu zavrti.

Ta uvod opisuje dogajanje pod lipo 18. junija letos. Praznovali smo praznik Doma, vrtca in naše države. 25. OBLETNICO.

Če me spomin ne vara, je

bil večer pod lipo že tretjič. Letos je bilo prikazano pranje perila v starih časih, ko še ni bilo pralnega stroja in ne spodnjega perila. Takrat je mož raje kot v cerkev zavil v oštarijo. Zato je imela žena velike težave, da je moža spravila v cerkev. A on ji je po maši na zabavi vse to povrnil in je plesal – z drugo. Ah, večne težave z možmi!

Večer je bil res zanimiv in zabaven. Bilo je ogromno smeha, obisk pa tudi nad pričakovanji.

Vsi so se res odlično potrudili za lep večer, posebno Tina – režiserka – in Terezija. Tina si je zelo prizadevala, da je bilo vse kot namazano in je dokazala, da ne zna samo oskrbovati bolnih, ampak da zna poskrbeti za veselje bolnih in zdravih kakor tudi marsikdo, ki je zaposlen v Domu Marija in Marte.

Na koncu je bila v sprevodu oblačil tudi narodna noša. Simbol sedanjega časa.

Res, program je bil izvrsten, skrbno pripravljen, zabaval je nastopajoče in gledalce, zato organizatorjem res iz srca HVALA.

Drugo leto pa zopet: pod lipo dišečo se nekaj godi pa pridi in poglej tudi ti.

Obenem je bila v Jožefovi dvorani tudi razstava dela Doma in Karitas-a v 25-ih letih. Tudi tam je bilo zanimivo.

Marija

Moji spomin na desetletno delo v Zavodu Dom Marije in Marte

Svet ne more obstajati brez starosti. Če bi izgubili stare ljudi, ne bi nekaj izgubili, temveč bi izgubili nekaj bistvenega.

Stari ljudje so ljudje, ki malo govorijo z besedami, veliko pa povedo z očmi in z obrazom. Poseben čar je v zgubanih obrazih. Iz njih žari nekaj toplega, globokega, plemenitega.

Od nekdaj sem rada delala s starimi ljudmi. Že v času službovanja sem se srečevala z njimi. Leta 1998 me je g. Tone Kompare povabil v Zavod Dom Marije in Marte. To je bil takrat prvi cerkveni dom s koncesijo v Sloveniji. Prevzela sem delo glavne medicinske sestre. Dela in naloge so bili zahtevni, saj smo vsi skupaj orali ledino. Posebno zahtevna je bila administracija, ker ni bilo enotnih obrazcev za domove in ni bilo točnih navodil.

Na to desetletno obdobje dela v Domu pa imam kljub raznim preizkušnjam lepe spomine. Delali smo na treh lokacijah. Osebe in stanovalci smo bili med seboj povezani. Delovali smo kot ena družina. Skupaj s stanovalci smo se veselili ob godovih in rojstnih dnevih. Poskušali smo se vživljati v njihovo življenje, v telesne in

duhovne bolečine. Zavedali smo se, da je to kljub najrazličnejšemu razvedrilu, vsakodnevnomu humorju, veselju in smehu za stanovalce kraj soočanja z upadanjem telesnih in duševnih sposobnosti, z boleznijo in s

trpljenjem v nebogljenost in odvisnost. Trudili smo se, da smo stanovalcem čim več nudili in jim približali njihovo domače okolje.

Zame osebno je bila velika milost delati v cerkvenem domu. Delo smo začeli z molitvijo v kapeli. Vse težave in skrbi sem izročala Njemu, ki me je vodil ves delovni čas. Tu je milostni kraj, kjer se služijo Nebesa. Stari ljudje so zares lahko učitelji življenja. Veliko sem se naučila v tem desetletnem delovanju. Vedno pa sem se trudila čim bolj spoštovati geslo Doma: »Kar nočeš, da bi drugi tebi storili, glej, da ti nikdar drugemu ne storiš« (Tob 4, 16–17).

Marjana Rupnik

Slovo od »mladosti«

V torek, 14. 6. 2016, smo se v prazničnem vzdušju poslovili od naših prijaznih prostovoljk, ki so z nami ob torkih, sredah in četrtek delile razne teme, uganke, petje in veselo druženje. Leto je naokoli in za leto smo starejši. Do septembra vas bomo pogrešali. Naberite si novih moči in upam, da se bomo zopet srečali.

Hvala vam za potrpežljivost, za čas, ki ste si ga vzele. Zakonskim partnerjem pa hvala, da ste jih pri tem delu podpirali.

Zakuska, harmonika in druženje, nam bo ostalo v lepem spominu.

Nasvidenje septembra!

Slavko Ogrizek

TAKE LUŠTNE

Za dobro voljo

- »Kaj je taščica?« »Verjetno spet kakšna nora riba!« »Toda, tukaj piše, da skače z veje na vejo!« »No, saj sem ti rekel, da je nora!«
- Kako to, da te ne vidim več s tisto blondinko? »Zdravnik mi je prepovedal, da se shajam z njo.« »Zdravnik?« »Ja, rekel mi je, naj jo pustim pri miru, če še hočem živeti.« »Je s teboj tako hudo?« »Ne, zdravnik je njen mož.«

- »S čim se pa preživljaš?« »Z zimskimi športi.« »Smučaš?« »Ne, na urgenci delam, v mavčarni.«
- »Kje si bil na dopustu?« »Na Bohinjskem jezeru.« »Je bila voda hladna?« »Ne vem. Pil sem samo sokove.«
- Miha je povedal prijatelju Juretu: »Včeraj me je konj brcnil v glavo!« »Kje? Saj se ti nič ne pozna!« »Meni ne, konj si je pa zlomil nogo!«
- »Halo, je kdo tam?« vpraša glas iz slušalke dežurnega policista. »Da, vsi smo tukaj.« »Me zelo veseli. Kar ostanite tam.« »Zakaj pa?« »Ker bom drugače ob vozniško dovoljenje.«
- Neznanec na cesti pred hišo ogovori dečka: »Fantič, čigav pa si?« »Midva z očkom ne veva, mama pa noče povedati!«
- Poslušajte, soseda!« ponosno reče Kovačeva. »Naš sin je star sedem mesecev pa že sedi!« »Ježeš, kaj je pa naredil?«
- Noseča mamica vpraša Petrčka: »Bi imel raje brata ali sestro?« »Brata!« »Zakaj pa?« »Ker sestre dajejo injekcijo!«
- Janezek, preden greš v šolo, si umij roke.« »Mama, saj se mi ni treba ...« »Zakaj pa ne?« »Ker v šoli nikoli ne dvigam roke.«
- Žena pomiva posodo, mož pa rešuje križanko. Žena prijazno: »Ti lahko kaj pomagam, dragec?« »Ne morem se spomniti, kaj naj bi pomenila beseda ženski organ.« »Je v križanki vodoravno ali navpično?« »Vodoravno.« »Potem so gotovo usta.«

»Receptorka«

NAGRADNA KRIŽANKA

VODORAVNO

1. Kaj smo obeležili 19. junija? 2. Jezusovi učenci; 3. Brane Rupnik;
4. Puccinijeva opera; 5. Ože; 6. Naša glavna sestra; 7. Žensko ime;
8. Nazaj brano: velika lesena posoda; 9. Združitev dveh rek;
10. Direktor našega Doma; 11. Predplačilo; 12. Nikalnica;
13. Živiljenjska tekočina; 14. Naš predsednik države; 15. Naš kuhar.

	1	2	4	6	7	8	11	14			19
1											
2									3	18	
4								5	16		
				6		9	12				
				7				8			
			5			9					
10		3				10					
11				12					17		
	13				14		13	15			
Adotem				15							

NAVPIČNO

1. Obiskala nas je Marija _____ (kip), 2. Ime gore z vulkanom; 3. Kit ubijalec; 4. Kapljice na jutranji travi; 5. Ime slovenskega pevc
6. Nova slovenska cesta /kratica/; 7. Prebivalec Italije; 8. Začetek durove lestvice; 9. Začetni črki našega kontinenta; 10. Krmilna rastlina; 11. Prva in trinajsta črka abecede; 12. Zelenice v puščavi
13. Površinska mera; 14. Nikalnica; 15. Deveta in dvanajsta črka abecede; 16. Ljubkovalno ime (Vida); 17. Petnajsta črka abecede in dva enaka vokala; 18. Nasprotnik Martina Krpana; 19. Zmagovalec

AKTIVNOSTI V JULIJU in AVGUSTU

VSAK PONEDELJEK ob 9. uri: sprehod s stanovalci. Vljudno vabljeni vsi, ki bi lahko pomagali peljati stanovalce;

VSAK TOREK ob 9. uri: družabno – sladko dopoldne;

SREDA, 27. 7. 2016, ob 9.30 uri: ogled filma v Jožefovi dvorani;

PONEDELJEK, 15. 8. 2016, ob 10. uri: sv. maša v farni cerkvi – **VELIKI ŠMAREN**;

SOBOTA, 20. 8. 2016, ob 10. uri: **SREČANJE S SVOJCI** in praznovanje roj. dni;

SREDA, 31. 8. 2016, ob 9.30 uri: ogled filma v Jožefovi dvorani;

PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

Dragi svojci, skrbniki in vsi ostali, ki berete te vrstice. Lepo pozdravljeni.

Čas zelo hitro beži in pred nami je že vroče poletje, zato vas ponovno vabimo na naše

***TRADICIONALNO SREČANJE S SVOJCI,
ki bo
V SOBOTO, 20. 8. 2016, OB 10. URI***

Vzemimo si čas in ga posvetimo svojim najdražjim. Večkrat namreč pozabljamo na to, da za srečo drugega niso potrebne velike besede, velika dejanja ... Dovolj je to, da smo preprosto ljudje, ki znamo drugega začutiti, ga sprejeti takšnega, kot je, se veseliti z njim in v njem odkriti tisti biser, ki ga dela vrednega.

Ob 10. uri bo predstavitev modela E-Qalin. To je vseevropski model upravljanja s kakovostjo v domovih za ostarele, posebnih socialnih zavodih, zavodih za usposabljanje in varstveno delovnih centrih, ki ga je razvila posebna skupina ekspertov s področja socialnega varstva in upravljanja kakovosti. Za E-Qalin je značilna operativna naravnost, ki zajema vse hierarhične ravni v organizaciji in pospešuje aktivno vključevanje zaposlenih. Na takšen način je v pomoč in podporo tako zaposlenim kot tudi njihovim uporabnikom.

V mesecu septembru bomo tudi v Domu Marije in Marte pristopili k uvajanju modela E-qalin, ki od vseh zaposlenih zahteva uvedbo vođenja sistema kakovosti.

Od 11. ure dalje bo druženje pred domom. Poskrbeli bomo, da vam bo lepo in da ne boste lačni.

Mi vas pričakujemo, veselite se z nami.

Pripravljalni odbor

Molitev za domovino

Nebeški Oče, postavil si nas v to lepo domovino
da bi izpolnili svoje poslanstvo in bili odprti za življenje.

Vendar nas mnoge sile odvrčajo od tega;
prevečkrat iščemo sebične koristi in pozabljamo na druge.

Zato te prosimo za dar skesanosti in spreobrnjenja.

Naj tvoj Duh zaveje nad možmi in ženami, ki nas vodijo,

da bodo delovali za pravičnost in razvoj domovine,
nam državljanom pa pomagaj, da bomo odgovorni na svojem mestu
in da se bomo kljub razlikam veselili drug drugega.

Pomagaj nam podpirati mlade, biti blizu družinam in ostarelim ljudem.

Nauči nas prisluhniti vsem, ki trpijo.

Na priprošnjo nebeške matere Marije se nas usmili,
molitev in post naj bosta naša zaveza s teboj.

Prosimo te, podeli nam blagoslov

za naše osebno in skupno življenje.

Amen.

Močno spodbujam, da se odpremo Božjemu usmiljenju, se odenemo v
sočutno usmiljenje in poromamo v stolnico ali druga svetoletna
svetišča, kjer bomo lahko deležni še drugih milosti usmiljenja.

nadškof Stane Zore OFM

RAZVEDRILO

Smiselno povežite dejavnosti in del dneva, ko jih opravljate!

ZJUTRAJ

DOPOLDNE

OPOLDNE

POPOLDNE

ZVEČER

KOSILO

UMIVANJE ZOB

ZAJTRK

VEČERJA

MALICA

SLAČENJE

VSTAJANJE

OBLAČENJE

TUŠIRANJE

Podnevi počnemo še vrsto drugih opravil. Dopišite, kaj vse še delate zjutraj, opoldne, popoldne in zvečer.

SMEJALNICA

VRATA

Starega vlomilca, strokovnjaka za ključavnice, je zvila bolezen. Umiral je v jetniški bolnišnici in duhovnik, ki je imel na skrbi jetniške duše, je prišel k njemu: »Izpovejte se, da bo vaša duša lažja!« Vlomilec je molčal. Verjemite mi, da vam bo odleglo, ko se boste spovedali svojih grehov,« je spet dejal župnik. Toda vlomilec je še vedno molčal. »Če se ne spokorite, bodo za vas nebeška vrata ostala zaprta!« je zagrozil župnik, vlomilec pa mu je odgovoril: »Bi pa res rad videl vrata, ki jih jaz ne bi mogel odpreti!«

SIN

Župnik je kmetu Ivanu dejal, da bo od njega kupil krompir za ozimnico, toda šele takrat, ko se bo naučil pravilno prekrižati. Nekega dne se pri župniku oglasi Ivan in ponovno reče: »Gospod, prekrižati se že znam!« »Pa mi pokaži, kaka se prekrižaš!« ga je pozval župnik. V imenu Boga očeta in svetega Duha, amen!« »Kje je pa sin?« se začudi župnik. »Zunaj pri vozičku s krompirjem!«

Zbrala M. Č.

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.